

- lov om forsikringsvirksomhed,
- fondsmæglerselskabsloven,
- værdipapirhandelsloven,
- lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt
- firmapensionskasseloven.

I betænkning nr. 1376 udgivet af Økonomiministeriets udvalg om den finansielle sektor efter år 2000 anbefales det, at der igangsættes et lovudredningsarbejde, der har til formål at udarbejde forslag til en ny lovgivningsstruktur samt overveje mulighederne for regelforenklning. Økonomiministeriet påtænker, at igangsætte et sådan arbejde i slutningen af 1999 med henblik på fremsættelse af lovforslag i folketingssamlingen 2000/2001 samt 2001/2002. Relevante offentlige myndigheder, brancheorganisationer mv. vil blive inddraget i arbejdet.

I forlængelse af dette arbejde vil økonomiministeren give en redegørelse til Folketingets Erhvervsudvalg indeholdende en vurdering af de indhøstede erfaringer med revideringen af de finansielle love, herunder de love, der deltager i lovovervågningen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det er vigtigt, at den finansielle sektor uanset ejerskabsforhold kan tilpasse sig strukturudviklingen. Dette er en betingelse for, at sektoren kan være konkurrencedygtig også i fremtiden og en begrundelse for, at den finansielle lovgivning ikke bør fastholde unødvendige ejerbarrierer.

Det er samtidigt vigtigt, at de finansielle virksomheder får mulighed for at sikre sig størst muligt afkast af deres investeringer, herunder at forsikringsselskaber og pensionskasser mv. får bedre mulighed for at sikre deres pensionskunder den bedst mulige forrentning af pensionsmidlerne.

Et modgående hensyn mod en fuldstændig ophævelse af reglerne i den finansielle lovgivning om bestemmende indflydelse er, at de finansielle virksomheder forvalter betroede midler, herunder problemstillinger i forbindelse med en hovedaktionærs hæftelse for selskabet.

Efter gældende lovgivning må to finansielle virksomheder inden for samme lovområde ikke tilsammen udøve bestemmende indflydelse. Tilsvarende regler gælder for ATP og LD. To virksomheder inden for forskellige områder (eksempelvis et pengeinstitut og et forsikringsselskab) må derimod tilsammen udøve bestemmende indflydelse.

Det er svært at begrunde opretholdelsen af denne retstilstand. Det skyldes bl.a., at det ikke er mere risikabelt for to selskaber inden for samme lovområde, eksempelvis to livforsikringsselskaber, at udøve bestemmende indflydelse, end det er for to virksomheder inden for forskellige lovområder.

Lovforslaget indebærer en lempelse af de nuværende regler uden at ændre ved det generelle forbud mod at én finansiell virksomhed kan udøve bestemmende indflydelse i en anden ikke-finansiell virksomhed.

Forslaget indebærer, at et pengeinstitut i fællesskab med en eller flere andre virksomheder kan drive alle former for erhvervsvirksomhed, f.eks. industri- eller rederivirksomhed, blot virksomheden ikke drives i fællesskab med pengeinstitutter, forsikringsselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med pengeinstituttet. Endvidere vil særlovgivning inden for særlige områder kunne begrænse mulighederne for drift af anden virksomhed.

Forslaget indebærer, at den eksisterende adgang til at drive anden virksomhed sammen med finansielle virksomheder, der ikke er pengeinstitutter, men som indgår i koncern med pengeinstituttet, bortfalder. Skærpelsen er i overensstemmelse med betænkning nr. 1376 om den finansielle sektor efter år 2000, hvoraf det fremgår, at det forudsattes, at virksomheder ikke indgår i en koncern eller et administrationsfællesskab.

Kravet, om at virksomheden skal drives i fællesskab med andre, medfører, at et enkelt pengeinstitut ikke direkte eller indirekte må have en bestemmende indflydelse på virksomheden. Hvorvidt dette krav er opfyldt, vil bero på en konkret vurdering. Der vil ved vurderingen af, om der foreligger bestemmende indflydelse, blive taget udgangspunkt i den praksis, der har udviklet sig ved fortolkningen af det tilsvarende begreb i lov om forsikringsvirksomhed § 6, stk. 2.

Den fælles drift kan ikke ske sammen med pengeinstitutter, forsikringsselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med pengeinstituttet, jf. bank- og sparekasseloven § 37 a, stk. 3. Dette indebærer, at de nævnte virksomheder i samme koncern betragtes som et institut ved vurderingen af, om der foreligger bestemmende indflydelse. To pengeinstitutter, der indgår i samme koncern, kan således ikke eje hver en tredjedel af f.eks. en industrivirksomhed sammen med en rederivirksomhed, der ikke indgår i koncernen. Der er derimod ikke noget til hinder for, at et pengeinstitut sammen med f.eks. en rederivirksomhed, der er søsterselskab til pengeinstituttet, og et pengeinstitut, der ikke indgår i koncernen, ejer industrivirksomheden. Tilsvarende hindrer lov-